

Anonimizuota versija

Vertimas

C-583/22 PPU– 1

Byla C-583/22 PPU

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2022 m. rugsėjo 7 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Bundesgerichtshof (Vokietija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. birželio 29 d.

Kaltinamasis:

MV

BUNDESGERICHTSHOF

NUTARTIS

<...>

2022 m. birželio 29 d.

baudžiamojoje byloje,

iškeltoje

MV, gim. 1958 m. sausio 21 d. Sen Šamone (Prancūzija),

dėl itin sunkaus išžaginimo

kitas proceso dalyvis:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof (Generalinis prokuroras prie Federalinio Aukščiausiojo Teismo) <...>

Bundesgerichtshof (Federalinis Aukščiausiasis Teismas) 1-oji baudžiamųjų bylų kolegija 2022 m. birželio 29 d. nutarė:

<...> Remiantis Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 267 straipsnio trečia pastraipa, pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui toliau nurodytus prejudicinius klausimus, prašant išaiškinti 2008 m. liepos 24 d. Tarybos pamatinį sprendimą 2008/675/TVR dėl atsižvelgimo į apkaltinamuosius nuosprendžius Europos Sąjungos valstybėse narėse naujose baudžiamosiose bylose (OL L 220, 2008, p. 32):

1. Ar, atsižvelgiant į Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą vienodo požiūrio reikalavimą ir į Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 5 dalį, tuo atveju, kai Vokietijos ir kitų ES valstybių narių apkaltinamaisiais nuosprendžiais skiriama subendrinta bausmė skiriasi, galima skirti bausmę už Vokietijoje padarytą nusikalstamą veiką taip pat tuomet, kai hipotetiškai įskaičius kitos ES valstybės skirtą bausmę terminuotos laisvės atėmimo bausmės atveju būtų viršyta maksimali pagal Vokietijos teisę leistina subendrinta bausmė?
2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar atsižvelgti į kitoje ES valstybėje narėje skirtą bausmę, kaip tai numatyta Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 5 dalies antrame sakinyje, reikia tokiu būdu, kad nepalanki padėtis, atsirandanti dėl to, jog nėra galimybės paskirti vėlesnės subendrintos bausmės laikantis Vokietijos teisėje numatytų bausmių bendrinimo principų, turi būti konkrečiai nurodyta ir pagrįsta skiriant bausmę už Vokietijoje padarytą nusikalstamą veiką?

<...> [Informacija apie nacionalinį procesą]

Motyvai:

1. *Bundesgerichtshof* 1-oji baudžiamųjų bylų kolegija turi priimti sprendimą dėl kasacinio skundo, kurį kaltinamasis pareiškė dėl *Landgericht Freiburg im Breisgau* (Breisgau Freiburgo apygardos teismas) nuosprendžio, kuriuo kaltinamasis už itin sunkų išžaginimą buvo nuteistas šešerių metų laisvės atėmimo bausme.

I.

2. 1. Byloje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą remiamasi šiomis *Landgericht* (apygardos teismas) nustatytomis faktinėmis aplinkybėmis:
3. a) 2003 m. spalio 10 d. apie 00.30 val. kaltinamasis Breisgau Freiburgo universiteto (Vokietijos Federacinė Respublika) teritorijoje grasindamas peiliu per prievartą įsisodino 20-metę studentę į automobilį ir nusivežė ją į nuošalią miško

dalį. Automobilyje jis ją prieš jos valią kelias valandas žagino analiniu ir vaginaliniu būdu. Apie 04:45 val. studentei pavyko pabėgti.

- 4 b) Kaltinamasis yra Prancūzijos pilietis; Vokietijos Federacinėje Respublikoje jis anksčiau nebuvo teistas. Prancūzijos nuosprendžių registre yra 25 įrašai apie jį. Toliau išvardyti penki apkaltinamieji nuosprendžiai priimti po 2003 m. spalio 10 d., t. y. po nusikalstamos veikos, kuri nagrinėjama šioje byloje. Jie susiję su kaltinamojo Prancūzijoje laikotarpiu nuo 2002 m. rugpjūčio mėn. iki 2003 m. rugsėjo mėn. įvykdytomis nusikalstamomis veikomis.
- 5 2004 m. rugsėjo 30 d. *Tribunal de grande instance Gueret* (Gerės pirmosios instancijos teismas) nuteisė kaltinamąjį dvejų metų laisvės atėmimo bausme.
- 6 2008 m. vasario 29 d. nuosprendžiu *Blua Cour d'assises du Loir-et-Cher* kaltinamajam skyrė 15 metų laisvės atėmimo bausmę. Ši bausmė apėmė tolesnius kaltinamajam skirtus apkaltinamuosius nuosprendžius: 2008 m. gegužės 16 d. *Nanto Cour d'assises de Loire-Atlantique* skirtą šešerių metų laisvės atėmimo bausmę ir 2012 m. balandžio 23 d. Grenoblio *Cour d'appel* (apeliacinis teismas) skirtą vienerių metų ir šešių mėnesių laisvės atėmimo bausmę.
- 7 Pastarąjį kartą 2013 m. sausio 24 d. Anžė *Cour d'assises du Maine-et-Loire* nuteisė kaltinamąjį dar viena septynerių metų laisvės atėmimo bausme.
- 8 c) 2003 m. spalio 20 d. kaltinamasis buvo sulaikytas Nyderlanduose remiantis Prancūzijos arešto orderiu, ir po beveik septynių mėnesių suėmimo ekstradicijos tikslu 2004 m. gegužės 17 d. buvo perduotas Prancūzijai. Čia jis buvo kalinamas nepertraukiamai iki 2021 m. liepos 23 d.; iš pirmiau minėtų laisvės atėmimo bausmių jis kalėjo 17 metų ir 9 mėnesius. Vėliau kaltinamasis buvo perduotas Vokietijos valdžios institucijoms; nuo 2021 m. liepos 23 d. jam Vokietijos Federacinėje Respublikoje yra taikomas kardomasis kalinimas remiantis 2004 m. liepos 23 d. *Amtsgericht Freiburg im Breisgau* (Breisgau Freiburgo apylinkės teismas) išduotu arešto orderiu.
- 9 2. Nustatydamas bausmę, *Landgericht Freiburg im Breisgau* manė, kad pagal kaltinamojo kaltę proporcinga yra septynerių metų bausmė, ir, kadangi buvo neįmanoma suformuoti vėlesnės subendrintos bausmės su 1.1 skirsnio b punkte nurodytomis Prancūzijoje skirtomis bausmėmis, siekdamas kompensuoti dėl to atsiradusią nepalankią padėtį jis sumažino skirtą bausmę vieneriais metais. Tuo remdamasis *Landgericht* kaltinamajam nagrinėjamoje byloje skyrė šešerių metų laisvės atėmimo bausmę.
- 10 3. Kasaciniame skunde kaltinamasis ginčija jam skirtą bausmę ir teigia, kad buvo pažeista materialinė teisė.

II.

- 11 Kolegija mano, kad atsakymai į pateiktus klausimus yra būtini sprendimui dėl kasacinio skundo priimti. Taigi pagal SESV 267 straipsnio trečią pastraipą ji

kreipiasi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą.

- 12 1. Reikšmingas yra šis teisinis pagrindas:
- 13 a) Sąjungos teisė
- 14 Atsakant į prejudicinius klausimus, Sąjungos teisėje yra reikšmingos Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 1 ir 5 dalys; šiame straipsnyje nustatytos sąlygos, kuriomis valstybėje narėje nagrinėjamoje baudžiamojoje byloje prieš tam tikrą asmenį atsižvelgiama į ankstesnius kitose valstybėse narėse dėl to paties asmens priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius dėl kitų faktų (žr. Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 1 straipsnio 1 dalį).
- 15 Pamatinio sprendimo 3 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad baudžiamojoje byloje prieš tam tikrą asmenį į ankstesnius kitose valstybėse narėse dėl to paties asmens priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius dėl kitų faktų atsižvelgiama tokia apimtimi, kokia atsižvelgiama į ankstesnius nacionalinius apkaltinamuosius nuosprendžius.
- 16 Jeigu teisės pažeidimas, dėl kurio nagrinėjama nauja byla, buvo padarytas prieš paskiriant arba visiškai įvykdžius ankstesnį nuosprendį, pagal Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 5 dalies pirmą sakinį pamatinio sprendimo 3 straipsnio 1 dalis nereikalauja iš valstybių narių skiriant bausmes taikyti nacionalinių taisyklių, kai, taikant šias taisykles užsienio šalyse priimtiems apkaltinamiesiems nuosprendžiams, būtų ribojamos teisėjo galimybės paskirti bausmę naujose bylose; tačiau valstybės narės užtikrina, kad tokiais atvejais jų teismai gali atsižvelgti į kitoje valstybėje narėje priimtus ankstesnius apkaltinamuosius nuosprendžius (Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 5 dalies antras sakiny).
- 17 Turėtų būti laikomasi principo, kad valstybės narės kitose valstybėse narėse priimtam apkaltinamajam nuosprendžiui turėtų priskirti teises pasekmes, lygiavertes jos teismų pagal nacionalinę teisę priimtų apkaltinamųjų nuosprendžių pasekmėms, neatsižvelgiant į tai, ar pagal nacionalinę teisę šios pasekmės laikomos su byla susijusiais faktais ar procesinės arba materialinės teisės klausimais; tačiau pareiga atsižvelgti į kitose valstybėse narėse priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius egzistuoja tik tiek, kiek pagal nacionalinę teisę atsižvelgiama į ankstesnius nacionalinius apkaltinamuosius nuosprendžius (Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 5 konstatuojamoji dalis).
- 18 b) Nacionalinė (Vokietijos) teisė
- 19 Reikšmingos nuostatos, reglamentuojančios bausmės subendrinimą, yra išdėstytos Vokietijos *Strafgesetzbuch* (Baudžiamasis kodeksas, toliau – *StGB*) 53–55 straipsniuose.
- 20 *StGB* 53 straipsnio (Nusikalstamų veikų daugetas) 1 dalyje numatyta:

„1. Jeigu asmuo padarė kelias nusikalstamas veikas, už kurias buvo teisiamas tuo pat metu, ir dėl to jam buvo skirtos kelios laisvės atėmimo bausmės arba kelios baudos, skiriama subendrinta bausmė.“

- 21 *StGB* 54 straipsnio (Bausmės subendrinimas) 1 ir 2 dalyse įtvirtintos šios nuostatos:

„1. Jeigu viena iš atskirų bausmių yra laisvės atėmimo iki gyvos galvos bausmė, subendrinta bausmė yra laisvės atėmimas iki gyvos galvos. Visais kitais atvejais subendrinta bausmė sudaroma padidinant didžiausią paskirtą bausmę, o skirtingų rūšių bausmių atveju – padidinant bausmę, kuri pagal savo rūšį yra griežčiausia. Subendrinant bausmę, bendrai įvertinama nusikalstamos veikos vykdytojo asmenybė ir atskiros nusikalstamos veikos.

2. Subendrinta bausmė negali pasiekti atskirų bausmių sumos. Terminuoto laisvės atėmimo atveju ji negali viršyti penkiolikos metų, o baudos atveju – septynių šimtų dvidešimties darbo dienų užmokesčio dydžio baudos.“

- 22 *StGB* 55 straipsnio (Vėlesnis bausmės subendrinimas) 1 dalyje numatyta:

„1. 53 ir 54 straipsniai taip pat taikomi, jeigu asmuo, nuteistas įsiteisėjusiu nuosprendžiu, iki jam paskirtos bausmės įvykdymo, senaties termino suėjimo ar atleidimo nuo bausmės, nuteisiamas už kitą nusikalstamą veiką, kurią jis padarė iki ankstesnio apkaltinamojo nuosprendžio priėmimo. Ankstesniu apkaltinamuoju nuosprendžiu laikomas nuosprendis, priimtas ankstesnėje byloje, kurioje buvo galima paskutinį kartą iširti pagrindinius faktinius duomenis.“

- 23 2. Sprendimas dėl kaltinamojo kasacinio skundo priklauso nuo atsakymo į prejudicinius klausimus.

- 24 a) Dėl pirmojo prejudicinio klausimo:

- 25 Tai, ar kaltinamajam, be Prancūzijoje paskirtų bausmių, Vokietijoje gali būti skirta papildoma laisvės atėmimo bausmė už šioje byloje nagrinėjamą išžaginimą, kuri turi būti vykdoma, priklauso nuo to, kaip reikia aiškinti Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtintą vienodo požiūrio į nacionalinius ir kitose valstybėse narėse priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius principą („atsižvelgiama tokia apimtimi, kokia atsižvelgiama į ankstesnius nacionalinius apkaltinamuosius nuosprendžius“), siejamą su pamatinio sprendimo 3 straipsnio 5 dalies pirmu sakiniu.

- 26 aa) 1.1 skirsnio b punkte aprašytos Prancūzijos apkaltinamaisiais nuosprendžiais skirtos bausmės, jei jos būtų traktuojamos kaip Vokietijos apkaltinamieji nuosprendžiai, iš principo galėtų būti subendrintos; jos galėjo būti paskirtos tuo pat metu, nes šioje byloje nagrinėjamas išžaginimas buvo įvykdytas anksčiau nei buvo priimti Prancūzijos nuosprendžiai. Taigi, jei būtų taikoma Vokietijos baudžiamoji teisė, pagal *StGB* 55 straipsnio 1 dalį turėtų būti skiriama vėlesnė subendrinta bausmė. Pagal *StGB* 55 straipsnio 1 dalį bylą iš esmės nagrinėjantis

teismas nuosprendyje privalo suformuoti vėlesnę subendrintą bausmę, jeigu asmuo, nuteistas įsiteisėjusiu nuosprendžiu, iki jam paskirtos bausmės įvykdymo, senaties termino suėjimo ar atleidimo nuo bausmės, nuteisiamas už kitą nusikalstamą veiką, bausmė už kurią gali būti subendrinta. Bylą iš esmės nagrinėjantis teismas turi taikyti *StGB* 55 straipsnį, jeigu įvykdytos tam būtinos sąlygos (žr., pavyzdžiui, 2020 m. balandžio 7 d. BGH [*Bundesgerichtshof* (Federalinis Aukščiausiasis Teismas), toliau – BGH] nutartį (byla Nr. 3 StR 630/19, ECLI:DE:BGH:2020:070420B3STR630.19.0, 2 punktą)).

- 27 Vis dėlto, skiriant subendrintą laisvės atėmimo bausmę, pagal *StGB* 54 straipsnio 2 dalies antrą sakinį reikėtų laikytis maksimalaus 15 metų termino; tai reiškia, kad nors už šioje byloje nagrinėjamą išžaginimą galėtų būti paskirta atskira bausmė, įskaičiavus šią atskirą bausmę į subendrintą liktų – naujai skirta – subendrinta 15 metų bausmė, todėl tolesnis jos vykdymas būtų neįmanomas. Didžiausia pagal Vokietijos teisę leistina subendrinta laisvės atėmimo bausmė būtų pasiekta jau 2008 m. vasario 29 d. *Blua Cour d'assises du Loir-et-Cher* nuosprendžiu, kuriuo teismas kaltinamajam skyrė 15 metų laisvės atėmimo bausmę.
- 28 Vis dėlto bendrinti Vokietijoje skirtinos bausmės su užsienio valstybių nuosprendžiais skirtomis bausmėmis yra neįmanoma, nes tai būtų kišimasis į užsienio valstybės nuosprendžio teisinę galią ir užsienio valstybės vykdomąją jurisdikciją, o tai yra draudžiama tarptautinės teisės požiūriu (suformuota jurisprudencija; žr. 2018 m. liepos 4 d. BGH nutartį (byla Nr. 1 StR 599/17, ECLI:DE:BGH:2018:040718B1STR599.17.0, 5 punktą) ir 2020 m. balandžio 23 d. BGH nutartį (byla Nr. 1 StR 15/20, ECLI:DE:BGH:2020:230420B1STR15.20.0, 13 punktą)).
- 29 bb) Atsižvelgiant į tai, kad nėra galimybės bausmių subendrinti nacionalinio ir ES valstybės narės nuosprendžių atveju, Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 1 dalis įpareigoja valstybes nares užtikrinti, jog naujoje baudžiamojoje byloje prieš tam tikrą asmenį, viena vertus, į ankstesnius kitose valstybėse narėse dėl to paties asmens priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius dėl kitų faktų būtų atsižvelgta tokia apimtimi, kokia atsižvelgiama į ankstesnius nacionalinius apkaltinamuosius nuosprendžius, ir, kita vertus, kad jiems būtų priskirtos teisinės pasekmės, lygiavertės toms, kurios pagal nacionalinę teisę priskiriamos ankstesniems nacionaliniams apkaltinamiesiems nuosprendžiams. Remiantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencija, taip siekiama užkirsti kelią tam, kad atitinkamam asmeniui nebūtų taikomos mažiau palankios sąlygos nei tuo atveju, jei atitinkamas ankstesnis apkaltinamasis nuosprendis būtų buvęs nacionalinis apkaltinamasis nuosprendis (2021 m. balandžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimas (C-221/19, ECLI:EU:C:2021:278, 49, 50, 57, 58 punktai); taip pat žr. 2017 m. rugsėjo 21 d. Teisingumo Teismo sprendimą (C-171/16, ECLI:EU:C:2017:710, 26 punktą) ir 2018 m. liepos 5 d. Teisingumo Teismo sprendimą (C-390/16, ECLI:EU:C:2018:532, 28 punktą)). Vis dėlto Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 5 dalies pirmame sakinyje nustatyta, kad pamatinio sprendimo 3 straipsnio 1 dalimi iš valstybių narių nereikalaujama skiriant bausmes taikyti nacionalinių taisyklių, kai, taikant šias

taisykles užsienio šalyse priimtiems apkaltinamiesiems nuosprendžiams, būtų ribojamos teisėjo galimybės paskirti bausmę naujose bylose.

- 30 cc) Taigi, kolegijos nuomone, skirti bausmę už šioje byloje nagrinėjama nusikalstama veika būtų leidžiama tik tuo atveju, jeigu Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 5 dalies pirmas sakinytis būtų aiškintinas taip, kad pamatinio sprendimo 3 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas neturi poveikio (taip pat) tada, kai hipotetiškai atsižvelgus į ES valstybės narės skirtą bausmę būtų viršyta maksimali pagal *StGB* 54 straipsnio 2 dalies antrą sakinį leistina (terminuota) 15 metų laisvės atėmimo bausmė. Vis dėlto toks supratimas nėra akivaizdus, nes jis nederu su Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 1 dalies pagrindiniu teiginiu ir anksčiau nurodytais Teisingumo Teismo sprendimais tiek, kiek, pažeidžiant juose įtvirtintą vienodo požiūrio reikalavimą, būtų leista viršyti *StGB* 54 straipsnio 2 dalies antrame sakinyje nustatytą maksimalų bausmės dydį.
- 31 b) Dėl antrojo prejudicinio klausimo:
- 32 Jeigu Teisingumo Teismas į pirmąjį prejudicinį klausimą atsakytų teigiamai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiai kolegijai tampa aktualus kitas prejudicinis klausimas: ar atsižvelgti į kitoje ES valstybėje narėje skirtą bausmę, kaip tai numatyta Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 5 dalies antrame sakinyje, reikia tokiu būdu, kad nepalanki padėtis, atsirandanti dėl to, jog nėra galimybės paskirti vėlesnės subendrintos bausmės, turi būti konkrečiai nurodyta ir pagrįsta skiriant bausmę už Vokietijoje padarytą nusikalstamą veiką.
- 33 aa) Pagal Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 5 dalies antrą sakinį valstybės narės užtikrina, kad jų teismai pamatinio sprendimo 3 straipsnio 5 dalies pirmo sakinio atvejais į ankstesnius kitose valstybėse narėse priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius atsižvelgtų kitais būdais. Perkeldamas Pamatinį sprendimą 2008/675/TVR į Vokietijos nacionalinę teisę, Vokietijos teisės aktų leidėjas nematė būtinybės perkelti pamatinio sprendimo 3 straipsnį; motyvuojant tokį sprendimą buvo nurodyta, kad požiūris, jog nors ankstesni užsienio valstybėje priimti apkaltinamieji nuosprendžiai negali būti formaliai įtraukti (skiriant vėlesnę subendrintą bausmę) į skiriamą bausmę, nuteistasis vis tiek neturėtų dėl to nukentėti, Vokietijoje atitinka jurisprudencijoje taikomą bausmės sušvelninimą taip pat ankstesnių apkaltinamųjų nuosprendžių užsienyje atveju <...>.
- 34 Pagal ankstesnę šiuo klausimu nurodytą *Bundesgerichtshof* jurisprudenciją į nepalankią padėtį, kuri atsiranda dėl to, kad nėra galimybės skirti vėlesnę subendrintą bausmę su kitoje ES valstybėje narėje priimtais apkaltinamaisiais nuosprendžiais, paprastai atsižvelgiama skiriant sušvelnintą bausmę, kurią bylą iš esmės nagrinėjantis teismas sušvelnina savo nuožiūra (žr. naujausią 2022 m. sausio 26 d. BGH nutartį (byla Nr. StR 461/21, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0)). Šiuo atžvilgiu laikoma, kad pakanka, jog bylą iš esmės nagrinėjantis teismas, skirdamas naują bausmę, (be

kitų bausmės skyrimo veiksmų, į kuriuos reikia atsižvelgti) kaltinamojo naudai atsižvelgia į tai, kad nėra galimybės skirti vėlesnę subendrintą bausmę.

- 35 bb) Vis dėlto šioje jurisprudencijoje nepakankamai atsižvelgiama į *StGB* 54 ir 55 straipsnių ir Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR nuostatas. Kyla pavojus, kad bausmės sušvelninimas liks tik tuščia formuluote. Taigi kolegija mano, kad yra būtina išsiaiškinti ir yra svarbu sprendimui pagrindinėje byloje priimti, ar Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 1 ir 5 dalys turi būti aiškinamos taip, kad nepalanki padėtis, atsirandanti dėl to, kad nėra galimybės skirti vėlesnę subendrintą bausmę, bendrinant bausmes, paskirtas ankstesniais kitoje ES valstybėje narėje priimtais nuosprendžiais, ir nacionalinių teismų paskirtas bausmes, turi būti konkrečiai nurodoma ir išsamiau pagrindžiamas jos dydis hipotetiškai įtraukiant kitos ES valstybės nuosprendžiu paskirtą bausmę.
- 36 cc) Kolegija mano, kad tik suprantamai pagrįstas ir kiekybiškai įvertintas nepalankios padėties kompensavimas atitinka Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 1 ir 5 dalių norminį turinį.
- 37 Iš pirmiau aprašytos Europos Sąjungos Teisingumo Teismo jurisprudencijos, susijusios su Pamatiniu sprendimu 2008/675/TVR, matyti, kad būdas, kuriuo atsižvelgiama į kitoje ES valstybėje narėje priimtus ankstesnius apkaltinamuosius nuosprendžius, turėtų būti kuo labiau prilyginamas būdai, kuriuo atsižvelgiama į nacionalinius ankstesnius nuosprendžius. Siekiant kuo labiau priartėti prie – taip pat vėlesnio – subendrintos bausmės skyrimo, kai pagal Vokietijos teisę konkretaus dydžio atskiros bausmės bendrinamos padidinant didžiausią atskirą bausmę (*StGB* 54 ir 55 straipsniai), kolegijos nuomone, būtina konkrečiai nurodyti nepalankią padėtį, atsirandančią dėl galimybės skirti subendrintą bausmę nebuvimo, ir ją atimti iš naujai skirtinos (subendrintos) bausmės. Ši situacija, atitinkanti *StGB* 55 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį, taip pat labai skiriasi nuo kitų bylų, kurių faktinės aplinkybės yra baigtinės (pavyzdžiui, kai bausmės yra visiškai įvykdytos) ir kuriose pakanka sušvelninti bausmę nenurodant konkrečiai, kiek ji mažinama, nes bausmės nebereikia bendrinti.
- 38 Tiesa, kad, skirtingai nei nacionalinių apkaltinamųjų nuosprendžių atvejais, skirtingose valstybėse priimtų nuosprendžių atvejais įskaityta bausmė nepraranda galios kaip savarankiškai vykdytina bausmė (žr. 2022 m. sausio 26 d. BGH nutartį (byla Nr. 3 StR 461/21, ECLI:DE:BGH:2022:260122B3STR461.21.0, 9 ir paskesni punktai, visų pirma 14 punktas)), taip pat dėl to, kad Pamatiniame sprendime 2008/675/TVR nereikalaujama konkretaus bausmės sušvelninimo kiekybinio įvertinimo); vis dėlto atrodo, kad aiškus sušvelninimo pagrindimas ir jo kiekybinis įvertinimas yra būtinas dėl skaidrumo, ir ypač dėl galimybės kasacinės instancijos teismui peržiūrėti bylą iš esmės nagrinėjusio teismo skirtą bausmę, kuri sudaro esminę šio teismo sprendimo dalį.
- 39 Tai, be kita ko, patvirtina ir aplinkybė, kad, kaip matyti iš *StGB* 54 straipsnio 1 dalies trečio sakinio, bausmių bendrinimas yra savarankiškas, specifinis bausmės skyrimo aktas (suformuota jurisprudencija; žr. 2019 m. lapkričio 12 d.

BGH nutartį (byla Nr. 1 StR 415/19, ECLI:DE:BGH:2019:121119B1STR415.19.0, 3 punktas); 2016 m. rugpjūčio 24 d. BGH sprendimą (byla Nr. 2 StR 504/15, ECLI:DE:BGH:2016:240816U2STR504.15.0, 20 punktas) su juose pateiktomis nuorodomis). Šis reikalavimas negali būti įvykdytas paprasčiausiai sušvelninant bausmę kaltinamojo naudai, nenurodant, kiek konkrečiai bausmė yra švelninama, nes tuomet lieka neaišku, kiek bausmė buvo sušvelninta, ir kasacinės instancijos teismas negali peržiūrėti bylą iš esmės nagrinėjusio teismo sprendimo reikšmingos dalies.

- 40 dd) Kolegijos nuomone, tai, kaip konkrečiai bylą iš esmės nagrinėjantis teismas turi sušvelninti bausmę, priklauso bylą iš esmės nagrinėjančio teismo diskrecijai. Į aplinkybę, kad neįmanoma atlikti subendrinimo su ankstesniąja bausme, jis gali atsižvelgti tiesiogiai, skirdamas naują bausmę (ir konkrečiai nurodydamas, kokia dalimi ją švelnina), arba jis gali remtis atsižvelgiant į užsienio valstybėje skirtą bausmę suformuotos „subendrintos bausmės fikcija“, ir tokią bausmę sumažinti atimant iš jos užsienio valstybėje skirtą bausmę. Teismas turi tik tinkamai bausmę sušvelninti, konkrečiai nurodydamas, kiek ją švelnina, ir šį sprendimą suprantamai pagrįsti nuosprendžio motyvuose – panašiai kaip ir skiriant subendrintą bausmę pagal *StGB* 54 ir 55 straipsnius.
- 41 ee) *Landgericht*, priimdamas sprendimą dėl bausmės skyrimo, neatsižvelgė į tai, kad paskyrus šešerių metų laisvės atėmimo bausmę faktiškai buvo viršyta Vokietijos teisėje nustatyta maksimali 15 metų subendrintos laisvės atėmimo bausmės riba; be to, jis nenurodė jokių tinkamų kriterijų, kuriais remdamasis jis pagal Pamatinio sprendimo 2008/675/TVR 3 straipsnio 5 dalies antrą sakinį atsižvelgė į kitoje ES valstybėje priimtus apkaltinamuosius nuosprendžius, todėl kyla abejonių, ar buvo pakankamai atsižvelgta į Sąjungos teisės reikalavimus.
- 42 c) Aiškinti Pamatinį sprendimą 2008/675/TVR gali tik Europos Sąjungos Teisingumo Teismas. Jis į šį klausimą kol kas nėra atsakęs, taigi *acte clair* nėra. Aiškinimas taip pat nėra toks akivaizdus, kad nekiltų pagrįstų abejonių *acte clair* prasme (dėl akivaizdumo reikalavimų žr. 1982 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimą *CILFIT* (C-283/81, Rink. p. 3415, EU:C:1982:335)).

43 <...> [Informacija apie nacionalinį procesą]

III.

- 44 Kolegija prašo nurodyti suteikti pirmenybę prejudicinio sprendimo procedūrai pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 3 dalį, siejamą su SESV 267 straipsnio ketvirta pastraipa. Prejudiciniai klausimai yra svarbūs priimant sprendimą nebaigtame baudžiamajame procese, kuriam visų pirma taikoma iš Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) 5 straipsnio 3 dalies kylanti kaltinamojo, kuriam taikomas kardomasis kalinimas, teisė, kad byla būtų išnagrinėta per kuo trumpesnę laiką.

<...> [Informacija apie kolegijos sudėtį ir žemesnės instancijos teismą]